

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában, földszint.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Telefon-szám: 151.

ELŐFIZETÉS: Helyben 1 évre 12 frt, 1/2 évre 6 frt, 1/4 évre 3 frt, 1 óra 1 frt. — Vidéken 1 évre 14 frt, 1/2 évre 7 frt, 1/4 évre 3 frt 50 kr. 1 óra 1 frt 20 kr.

HIRDETÉSEK: 6-hasábos petit sor egyszer 8 kr, minden következőnél 6 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyilttér sora 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

ARADI NYOMDATARSASÁG (az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában.)

Telefon-szám: 151.

A zsellérek kérdése.

Arad, április 26.

Amint két év előtt, úgy most ismét véres lázadásban tört ki a Békés, Csanád és Csongrád megyékben felszaporodott paraszt proletariatusnak elégtelensége. A Hódmező-Vásárhelyt a legutóbbi vasárnapon kiűtött véres zendülés részleteiről kimerítően értesítettük lapunk olvasóinkat. E lázadás előzményei s további körülményeiből minden kétséget kizárólag kiűtött, hogy ama nagy parasztváros birtok nélküli mezei munkás osztálya, melynek száma ezrekre megyen, már az egész tavaszon átsztrájkolt, minden munkától tartózkodott, hogy május elsejére általános zendülést tervezett, hogy a hatalmat erőszakkal magához akarta ragadni, a takarékpénztárakat kirabolni, a földeket felosztani stb.

Az elfogulatlan szemlélő, a ki különben a magyar mezei munkás osztály viszonyaival is ösmerős egy kevéssé, első tekintetre nem látott a véres zendülésben egyebet, mint a rend felügyeletével és fentartásával megbízott közegek bámulatossága, csaknem képtelen indolenciáját, tehetetlenségét és ügyetlenségét. Egy félszázezer lakossal bíró nagy városban ne lehessen három — négy csendőrnél többet egy oly tömeg ellen kiállítani, mely hónapok óta a hatóság szemelátára szervezi fölkelését, s ne legyen a négy szuronytól az esetlegesen kitörhető zavargások ellen nagyobb erő készletben akkor, midőn a fő-fő kolompot a tömeg élén előre elhatározott akcióval letartóztatni készülnek! Mesének is rossz, mert nem csak hihetetlen, de még

lélektani motivumaiban is abszurditás oly közegek részéről, kiknek a személy-és vagyonbiztonság megvédése életpályájukat, hivatásukat képezi.

Mi volt a hódmezővásárhelyi zavargásoknak az oka? Az, hogy egy pár ezer tudatlan napszámot egyesületekbe szervezkedni, gaz néplázítók, forradalmi szövetkezetek emisszáriusai által rendszeresen elámitatni és lázadásra ösztönöztetni; ünnep napján kényelmesen csoportosulni engedtek. Azután a tömeget a vezérének elfogatása által felbőszítették s midőn erőszakoskodni kezdett, négy csendőrt eleje állítottak, hogy beléjök lőjön, mert az csak előre volt látható, hogy ettől a négy szál rendcsinálótól szépszóra meghátrálni nem fog.

Ilyen módon nem csak Hódmező-Vásárhelyt, hanem Magyarország minden városában lehet véres zendüléseket támasztani és munkás kérdéseket teremteni. Ha valóságos szociál-demokraták lettek volna a hódmező-vásárhelyi rendtartó hatósági közegek, jobban nem csinálhatták volna a dolgukat, hogy a városukbeli mezei munkások ügye országos kérdéssé váljék, s a kik becsületes munka helyett földosztásban törik a fejüket, azzal töltik idejüket, hogy azok tényleg földet kapjanak.

Hiszen ha úgy fogjuk föl a dolgot, hogy Hódmezővásárhelyen, Orosházán, Csabán stb. igen sok olyan ember van, a kinek két kezén kívül egyebe sincsen, s napi keresményéből kell élnie, s ha nem osztja be úgy a dolgát, hogy munka hiány esetére is több kevesebb ideig legyen harapni valója, hogy akkor esetleg

koplal, . . . hát ha a fentnevezett városokban ilyen lakossági viszonyok között munkás kérdés létezik, akkor bizony létezik az minden nagyobb városban, csak hogy nem épen a mezei, hanem például gyári munkások, kőfaragók lóvasuti kocsisok, stb. között.

Hogy a fentisztelet alföldi városokban a munkások télen nem fáznak, nem éheznek, hajléktalanul rongyokban nem bolyonganak, mint például Bécsben, Berlinben, Londonban, vagy akár — bizony van rá eset — Aradon is, az csak evidens egy dolog, valamint az is bizonyos, hogy a jelen esetben a Hódmező-vásárhelyi agrárszociálisták egész tavaszon át sztrájkoltak, annélkül, hogy éheztek, vagy valami internacionális sztrajk-kassza támogatását élvezték volna, mert hát a czéhbéli internacionális szociál-demokrata propaganda a barátságot a magyar-paraszt testvérekkel még eddig csak annyiban tartja, hogy botba ugrasztja őket a hol és a mikor lehet. Nos ha egy egész tavaszon át, a legnagyobb munka időben volt rá kedvök és kenyerek szünetelni, bizony nehéz elhinni, hogy a hódmezővásárhelyi munkásoknak rosszabb sorsuk volna mint bár melyik más városbeli munkásosztálynak.

A múlt vasárnapi zavargások nyomán előlépett agrár szociális kérdés, és minden a mi ahhoz fűződik, jó részt csak az ellenzéki sajtó nagyképszerűsége, mely a kormánynak a »katholikus autonómia» kívül még egyéb olyan megoldani való kérdéseket is a nyakába szeretne varrni, melyekbe aztán a kése bele törne.

Hogy a nagy magyar alföldi városok

Az „Aradi Közlöny” tárczája.

Gazdag házasság.

— Malot Hector elbeszélése. —
(Folytatás.)

— Atyám nem akar semmit, nem akarhat . . . tönkre ment.

— Tönkre ment? atyád az ő nagy vagyonával!

— A nagy vagyonból nem maradt semmi . . . csak adósság. Azt tudod, hogy egy nagy perben volt érdekelve?

— Nos, és nem nyerte meg?

— Előbb minden forumon, de az utolsón elvesztette és az ítélet jogerős; ez nagy csapás: szálloda, kastély, földek minden el lesz adva, s most anyai bizonyos, hogy atyám vagyona, bármily nagy is, nem lesz elég az örvény betömésére. Ez romlás, teljes romlás, nem lehet illuziókba ringatni magunkat; szerencse, hogy a becsület megmaradt. A csapás borzasztó, oly fájdalmas, oly lesújtó, hogy azt hiszem, mikép atyám nem fogja túlélni; most én leszek a család feje: az értelmes, tevékeny, eszmegazdag ember lép a szintérről, s helyét egy haszontalan ifju foglalja el, aki költséges, urias életre volt nevelve. Mindegy, ez engem nem aggaszt, nem rémit meg, mert ha neki semmije nincs, nekem itt vagy te, s érzem, hogy veled és érted fogok tudni küz-

deni. Ez bizonyára nem lesz oly fényes élet, a minőt ígértem neked, de meg kell elégednünk vele bármily szegény legyen is, különben, akkor is fogjuk mi egymást szeretni!

— Én már megkésztettem tervemet, akarod-e hogy közöljem veled.

— Ezzel karjaiba zárta, de erőtlén test volt, amit átölelve tartott.

— Mi bajod? kérdé.

Suzanne nem felelt; szeméit fölemelve merően nézett, tekintete zavaros, kiolvashatatlan volt: kezében tartott kezei hidegek és időnkint idegesen rángatóztak.

— Talán nem atyám romlása bánt ennyire, mondá a férfi, láthatod, hogy én elég könnyen veszem.

— Te! de én?

— Ugy tetszik, hogy engem ért közvetlenebbül a csapás.

A leány ismét hosszasan nézett reá szótlanul.

— Azt hiszed? mondá végre.

— Természetesen; de ha kellemetlen is, hogy ő gazdából szegénynyé lett, én vigasztalást meritek a romlásból, mert ez által biztosítva lesz házasságunk. Egyébként is, mióta elhatároztuk azt magunk közt, én igyekeztem hozzászoktatni magamat a szegénység gondolatához, mert — most már megmondhatom, több mint bizonyos, hogy atyám soha se egyezett volna bele. Keletténél tovább mentünk; bizonyos az is, hogy akarata ellen nősülve ép

oly szegény lettem volna, mint ma vagyok, mert semmivel se segített volna. Tehát reánk nézve a helyzet nem változott.

A lány hallgatott, mintha mitse értene, nem nézett föl, szeméit lesütötte s a félelem miatt keble hevesen dobogott.

— Minő terv? suttogá.

— Elelmódunkat illető terv, mikor már megesküdtünk.

— Bejelentetted atyádnak házasságunkat?

— Az utóbbi időben sokkal lehangoltabb és bankódóbb volt, semhogy házasságomról beszélhettem volna; az első szónál bizonyára elhallgattat. Aztán, különben, ha akkor támasztana követeléseket, ha vagyonának egy része meg volna, azt még nem tartanám különösnek, de most, mikor minden elveszett, nem lehetnek igényei mással szemben. Ugy tönkre menve, a hogy mi vagyunk, egészen természetes, ha olyan lányt veszek el, a kinek nincs hozománya, s tekintve, hogy atyám becsüli szülőidet, barátsággal viseltetik irántad, biztosan örülni fog házasságunknak, meglátod két hét múlva megesküszünk.

— És a jövő?

— En csak a jelenre gondolok! reád, szerelmünkre és házasságunkra. A jövőt majd meglátjuk.

A leány kissé összeszedte magát.

— En pedig atyámra gondolok, mondá.

— Atyádra? kérdé Camille csodálkozva.

— Igen, a te atyád nem fogadott volna

inpopulációja egészen sajátos és semmi más országban nem tapasztalható, az bizonyos; 30—40—50 ezer parasztból álló nagyközség pár négyszög mértföld határral, melynek lakossága a földjeit hazulról alig művelheti, maga egy anomália, és hogy e nagy telepeken a birtok viszonyok változásával szintén és pedig nagy számú proletariátus fejlődhetik, éppen nem csudálni való.

A földműves osztálynak is meg van a proletariátusa; az urbériség megszűntével a paraszt föld is felszabadult, s az élhetetlen telkes gazdának utódai már csak az ősi kunyhót örökölték, később abból is kitudódtak, s mint feles gazdák, nap-számosok, fuvarosok keresték úgy — a hogy mindennapi kenyereket. A nagy paraszt helységekben, mint H.-M.-Vásárhely, Orosháza, B.-Csaba, melyekben a nagyvárosi élet sokféle igényei, ipari vállalata, forgalma stb. nem foglalkoztathatja, vagy a melyek legalsóbb rétegeiben uralkodó erkölcsi elzúllás nem emészti a parasztbirtok proletár kirajzásait, csakhamar annyira felszaporodhatik ez utóbbi osztály, hogy a részére eredetileg tennálott kereseti források, melyekből meríteni tanult, s melyeket másokkal felcserélni nem tud, elégtelenné válnak a megélhetésére. Ez a fejlődési folyamat egészen természetes és az volna csodálni való, ha nem így történnék. Sőt mentül áldottabb a föld, mentül egészségesebb a nép, s mentül biztosabb a megélhetés, annál hamarabban bekövetkezik a tulszaporodás azon foka, mely az anyavárosban, az anyaföldön többé meg nem találhatja existenciális feltételeit.

Ennek a természetes és egészséges népesedési fejlődésnek további folyamata a kirajzás. Miként a méheknél a sarjadék elhagyva az anyakast, új családot, államot alkot, úgy hagyja el rendes viszonyok között az anyaföldjén meg nem férő ivadék a községet, egyenként, vagy ha van rá alkalom, rajonként gyarmatokat alakítva.

Hogy a mezői munkások ama nagy alföldi városokból még nem emigrálnak a megélhetés kényszerének természetes folyamata szerint, annak az a jele, hogy még nem kénytelenek vele. Az a bajuk, hogy földet akarnak minden áron, és nincs bennük sem hajlam sem vállalkozá-

si ösztön, őseik földét és küszöbét bizonytalan munka keresés céljából odahagyni.

Igen is, a kormánynak itt rendkívül hálás feladat kínálkozik ezen viszonyok rendezésében cselekvőleg közbelépni, de első sorban oly módon, hogy a szocializmussal kaczerkódó parasztfeket helyre igazítja, a vándor szocialista uraknak utját bevágja, az olvasó köröket, munkásegyleteket, s több efféle melegágyait a népbolondító maszlagnak kifüstöli stb. Ez az első; rendet kell csinálni, s ismét becsületes emberekké, hazájukat szerető magyarokká kell őket tenni, jóval ott a hol lehet, kérlelhetetlen szigorral ott a hol kell.

Es azután másodszor a magyarság terjedésének érdekében föl kell ezt az egészséges, szivós, konzervatív elemet arra használni, hogy őket kirajoztatva, belőlük életképes magyar községek, gyarmatok alakuljanak, s a magyar faj terjedésének fontos céljában uttörőkül szolgáljanak.

Földet kell adni nekik, de nem azért mert követelik, nem azért mert nekik több joguk van a támogatáshoz és birtok adományhoz, mint más proletariátusnak, nem is azért, mert másként élni nem tudnak, hanem azért, mert erős, munkabíró, egészséges, józanesszű, mert magyar, és mert ez az egyedüli népanyag, a melynek felkarolása és letelepítése által a magyar faj terjedését Magyarországon előmozdítani lehet.

BELFÖLD.

A polgári házasság életbelepítéséről.

A házasságjogi törvényjavaslat sorsa a főrendiházban legkésőbb két hét alatt végleg eldőlt. Ezenkívül azonban sok mindenféle hírvan elterjedve, hogy arra az esetre, ha a főrendiház is hozzájárul, — a mi igen valószínű — mi fog történni a törvény életbelepítésével? Az egyházpoltikai ellenzék ezt az életbelepítést lehetetlennek hirdeti s legalább is a közigazgatás teljes reformját kívánja előfeltétel gyanánt. — Azt is hircsztelik, hogy a kormány maga sem akarja életbelepíteni a közigazgatás, vagy legalább a községi szervezet reformja előtt.

Ezzel szemben mi úgy értesülünk, hogy a kormány, eredeti álláspontjához ragaszkod-

va, semmiféle külön előfeltételt nem tart szükségesnek a törvény életbelepítéséhez. A házasságjogi törvény hatályba helyezése csak két, már rég ismert feltételhez van kötve. Egyik a gyermekek vallásáról szóló törvény „junktum” életbelepése, a másik az anyakönyvekről szóló törvény, mely a házasságjogi törvény végrehajtásának állami szervezetét adja meg. Ez utóbbi két törvény rövidesen sorra kerül, s ha ezek is megvannak, az életbelepítés haladéktalanul megtörténhet. A mi az előkészületeket illeti, ezeket a kormány kebelében szintén komolyan vették s a belügyminiszteriumban nemcsak az állami anyakönyvi kerületek (községek) terve van készen, de a ki nevezendő anyakönyvvezetők személy szerinti is ki vannak jelölve. Mindent összevéve Magyarországon 1895. január 1-ével valóssággal életbe léphet a polgári házasság, ha t. i. a főrendek utját nem állják.

A mentelmi bizottságról.

A képviselőház mentelmi bizottsága pénteken tartandó ülésében veszi tárgyalás alá Károlyi István grófnak a ház által már régebben elfogadott indítványát, melynek értelmében a bizottság utasítást nyert, hogy a mentelmi jogra nézve annak részletes körülírásával tegyen a háznak jelentést. A bizottságnak ugyanazon ülésében elintézés alá kerül több mentelmi ügy, köztük az is, melyre az egyházpoltikai reformjavaslatok tárgyalásának legelején Perczel Dezső képviselőházi alelnök és Szapáry László gr. képviselő közt felmerült bárba; adott alkalmat.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

— Az „Aradi Közlöny” távirati tudósítása. —
Budapest, április 26.

Kezdeté d. e. 10 órakor.

Elnök: Perczel Dezső.

Jegyzők: Josipovich, Eszterházy Kálmán, Bartók.

A kormány részéről jelen vannak: Werkerle Sándor miniszterelnök, Lukács Béla, Bethlen András gróf

Hitelesítették a múlt ülés jegyzőkönyvét.

Elnök jelenti, hogy Horváth Gyula a vizügi-bizottságban viselt tagságáról lemondott. Tudomásul vették.

A kormány és a szocialisták.

Bethlen András gr. földművelési miniszter utalva a Hódmezővásárhelyi zendülésre kon-

el egy leányt hozomány nélkül, kérdés, hogy atyám elfogad-e egy tönkrement vőt?

— Te azt mondtad...

— Hogy biztos vagyok szüleim beleegyezéséről; hogy ne örültek volna olyan házasságnak, amely engem oly nagy vagyron részesevé tesz, aminő a tietek? Ma, mikor ez a nagy vagyron oda van, ugyan abban a helyzetben vagy atyámmal szemben, amelyben pár hónappal ezelőtt én valék a tieddel, és arra gondolok, hogy mit fog neked most válaszolni, hátha elutasít?

— Itt vagy te.

— Epen ma beszéltünk a házasságról, s ő azt mondta, hogy sohse fogadna el oly férfit vőtül, akinek semmije sincs. Ő nem követel nagy vagyont, csak azt akarja, hogy ha az, a ki engem nőül vesz, a házasság után pár évvel meg találja halni, ne legyen kitéve a nyomornak, hogy ő mint vén nagypapa legyen kénytelen unokái neveléséért kínlódní. Ezek az ő saját szavai.

— Hát aztán?

— Hát aztán! — Mit akarsz még, hogy mondjak? Mi az amit tudni kívánsz?

Ott hagyta a széket, amelyre a férfi ültet, s idegesen járkálni kezdett a szobában, nem volt képes eltitkolni zavarát és felindulását; ott járkált, mintha nem is ügyelne arra, hogy Camille is ott van, ez pedig megdöbbenve nézte őt, — szívének borzasztó fájdalom fogta el.

Végre a leány megállott előtte:

— Nemde megegyeztünk abban, hogy a mikor értesítéset olvasni fogom a Figaróban, tudhatom, hogy kezemet megkérni jősz?

— Hiszen azért is jöttem.

— De ki jött? nem az, a ki pár nappal ezelőtt voltál, hanem az, a ki ma vagy, mert azt hiszem előbbi szavaiddal az igazságot vallottad be.

— Természet sen.

— Tudod-e te, tudom-e én magam, hogy mit fog atyám válaszolni, s ki tehetjük-e magunkat az elutasításnak, a mi neki is nehezeze esik, s a mit talán neki is lehetetlen lesz jóvátenni?

— Hát akkor azt akarod, hogy ne mutassam magamat nála holnap?

— Nem akarok semmit; menekülési módot keresek.

— De az állapotod...

— Ez az, ami örültté tesz! ah! Camille, mily vétek! szerencsétlen, nyomorult vagyok.

Lerogyott a székre, eszméletlenül, zokogva.

A férfi gyöngéden karjaiba akarta zárni, édes szavakat susogva, de ő eltaszította.

— Keressünk menekülést, — mondá.

Hosszu ideig állottak egymással szemközt.

— Nem szeret-e anyád eléggé — mondá végre a férfi — hogy bevallhasd neki az igazságot?

— Inkább meghalok — kiálta fel.

— Meghalni!

— Epen azért, mert tudom, mennyire szeret, sohase mernék ily vallomást tenni neki.

— Hát ha nem mondasz is el mindent, nem mondhatnád-e meg, hogy én szeretlek!

— Azt igen.

— Hogy szeretjük egymást?

— Igen.

— Ő kiengesztelné atyádat.

— De, erre nem elég egy nap; ehhez idő kell.

Főállott és hosszasan, áthatóan nézett a férfire, egyszerre mintha valamely módot talált volna, mondá:

— Igen, igen, csak időre van szükségünk.

Te tehát holnap nem beszélhetsz. Még azt sem szabad tudni senkinek, hogy Dielettebe jöttél; korán reggel elutazol; atyám hat óra-kor kél, neked ötkor el kell menned.

— Elmegyek.

— En irok neked.

— Holnap?

— Igen, holnap vagy holnapután.

— Fogsz holnap beszélni anyáddal?

— Ezt nem ígérhetem; lehet, hogy megkísértem; nem tudom mikor, de előbb-utóbb kiderül az igazság, ha veszítgetem az időt.

— Azt megengedem, hogy atyád nem adna egy tönkrement férjnek, de ha megmondod neki, hogy ez a férj dolgozni fog, fenn-tudja magát és téged tartani, ez a vigasz-

Női kalapok

a legnagyobb választékban, mint még soha eddig;

legújabb facon, legpompásabb kiállítás, legolcsóbb árak.

Szalmakalapok

olcsó áron tisztítatnak, festetnek és átalakítatnak

GRUBER E.

414. 4-6.

női divatárusnő üzletében

Szabadság-tér, színház-épület. (Mezzanin), Arad, a 13 vértanu szoborral szemben.

SANTAL-CAPSEIN

von

MIDY

A mindenféle titkos nemi betegség és hólyaghurut ellen, mint gyógyszer ez előtt oly általános közkeveltségben

részesült Cópai-halzsam, ma már alig jön használatba, részint kellemetlen szaga és íze, részint a felbűfögés, hányinger s más egyéb gyomor bajok miatt, melyeket használata okoz.

A Midy ur által feltalált tiszta, lepárolt Santal-Szesz nem bir ezen kellemetlen tulajdonok egyikével sem s 48 óra alatt még a legidültebb s legfájdalmasabb kifolyásoknak is a nélkül, hogy a gyomornak terhére lenne, s minden befecskendezés segélye nélkül csaknem teljes megszűntét idézi elő.

Egy üveg ára használati utasítással s 50 tokcokskával 2 frt 10 kr. 145 6-12

Raktárhelyiség: Páris, 8. Rue Vivienne.

Kapható Török József gyógyszerész különlegességi főraktárának aradi árkjában:

RING LAJOS

„Angyalhoz“ ezimzett gyógyszer-tárában Aradon, Asztalos Sándor-utca 1. szám.

Hirdetmény.

A m. kir. borosjenői 13. népfölkelő járás parancsnokságnál napi 1 frt díjjal,

egy

írnoki állás

üresedett meg.

A pályázni óhajtok sajátkezűleg irt 50 kros bélyeggel ellátott és esetleg bizonyítványokkal fölszerelt folyamodványokat fenti czimen küldhetik be, vagy az állás azonnali elfoglalása végett személyesen is megjelenhetnek.

A magyar nyelv teljes tudása és szépírás kivül irodai szolgálatban jártas egyének elsőbbséggel bírnak. 153 1-2

Árverési hirdetményi kivonat.

A világsi kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Weidenfeld István ügyvéd aradi lakos végrehajtatonak Eisele Ferencz aradi lakos végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tökékövetelés és ennek 1889. évi augusztus 15. napjától 6% iránti végrehajtási ügyében a világsi kir. járásbírótság területén lévő Aradmegyében fekvő a galsai 610. sz. tjkvben az A+1 sor 3172. hr. szám alatt felvett kétszáznyolcvanhat frt 78 kr. dézsmaváltósággal terhelt 2 hold 200 □-öl területű szőlőre 160 frtban, továbbá a magyaráti 589. sz. tjkvben az A+1. sor (1412-1413. és 1458.) hr. sz. a. felvett 1 hold 400 □-öl területű ház és szőlőre 961 frt 40 krtban és végül a magyaráti 746. sz. tjkvben az A+1. sor 1455a. hrsz. a. felvett 200 □-öl területű szőlőre 406 frtba az összes ingatlanokra az árverést 1527 frt 10 krtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok, galsai ingatlanokra 1894. évi május hó 18-ik napján délelőtt 10 órakor Galsa községhezánál, a magyaráti ingatlanokra nézve 1894. évi május hó 18-ik napjának délután 2 órája Magyarát községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 16 frtot, 96 frt 11 krt és 40 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazs. miniszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Világos, 1894. évi márcz. hó 10. napján.

A világsi kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóság.

Aknay,
kir. albró.

4138/1894. szám.

448. 1-2.

Árlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. Pénzügyminiszteriumnak folyó évi április hó 11-én kelt 11304/894. számú magasintézménye folytán ezennel közhírré tétetik, hogy a rácz mileticsi róm. kath. paplak ujra építése iránti munkalatoknak vállalatba adása czéljából a kulai m. kir. kincst. ispánság hivatalos helyiségében 1894. évi május hó 8-án délelőtt 8 órakor felsőbb jóváhagyás fenntartása mellett írásbeli zárt ajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni, melyre vállalkozók 10% bánatpénzzel ellátva oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az 50 kros bélyeggel ellátott lepecsételt és kellő feliratu írásbeli zárt ajánlatok és a kikiáltási összegnek megfelelő 10% bánatpénzzel ellátva az árlejtés megkezdéséig alólirott m. kir. államjóságigazgatóságához adhatók be.

Ezen ajánlatokban, melyekben az 50 kros bélyeg a szövegezés első sorával szabályszerien átírandó, a megajánlott vállalati összeg nemcsak számokkal, hanem betűkkel is tisztán, érthetően kiírandó és világosan kijelentendő, hogy ajánlattevő az árlejtési jegyzőkönyv feltételeit és a költségvetésben feltüntetett munkalatokat tételről-tételre ismeri, azoknak magát feltétlenül aláveti és azokat elfogadja, megjegyezve, hogy ezen okmányokat aláírni köteles.

Kikiáltási ár a költségvetés szerint 5633 frt 2 kr, mihez még a kézi és írás-papszámok is számíthatók, melyek a hitközség által természetben fognak kiszolgáltatni.

A szó- és írásbeli ajánlattevők kívánatra igazolni tartoznak vagyoni állásukat és vállalkozói szakképességüket.

Oly egyének, kik csőd, gyámság, illetőleg gondnokság alatt állanak, vagy akik nyereségyéből eredő büntetést elítéltek, azok az árlejtésben részt nem vehetnek, eikészt, valamint utóajánlatok és távirati ajánlatok semmi szin alatt sem fognak figyelembe vétetni még az esetben sem, ha azok egy újabb árlejtés megtartása esetére kötelezőleg fentartatnak is.

A részletes árlejtési feltételek és költségvetési okmányok az alólirott m. kir. államjóságigazgatóságnál a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Aradon, 1894. április hó 22-én.

M. kir. államjóságigazgatóság.
(Utánnomat nem díjaztatik.)

Elismert legtisztább

alkalikus

KRONDORFI SAVANYVIZ

asztali-

és

gyógyvíz

orvosi tekintélyek tapasztalata szerint kiváló gyógyhatással bir köhögés és rekedtségnél, tüdő-, gyomor- és hólyaghurutnál.

Borral vegyítve felséges ital.

Kapható ARADON minden fűszerkereskedésben.

Magyarországi főraktár: Bauer Lajos és testvére Budapest, Arany János-utca 9. szám. 426 2-8